

I. Noi și căsuța noastră

Fetița

Zâmbet poznaș
pe obrăjori;
ochi verzi ca marea –
strălucitori.

Buclele mele
tăiate scurt
nu-mi lasă firea
să mi-o ascund.

Rochițe-n dungi
și în buline;
rozul și movul
mă prind prea bine!

Fetița blondă
și descălțată
sunt chiar eu,
Ana,
mult-alintată.

Numele meu,
Anastasia,
rimează chiar cu....
poezia.

Mămica mea

Toate basmele din lume
o altă mami n-ar putea
să zugrăvească iubitoare
ca pe mămica mea.

Nu-i preafrumoasă
nici tocmai tinerea,
însă e tare drăgăstoasă,
doar e a mea!

La fire-i semăn,
și la caracter
și chiar la-nfățișare
mai mult decât nițel.

Aceiași zâmbet,
aceiași ochi
are și fata –
să n-o deochi?

O s-o cunoști
cum este ea;
în cartea asta
se va vedea.

Povestitoarea,
desenatoarea
este chiar ea –
„găinușa mea”.

Aripa când și-o întinde
ea pe dată mă cuprinde:
„Puișorule-auriu,
vino-n brațe să te țiu!”

Și mă-nvață ce găsește
că în viață-mi folosește.
Zice să fiu cumintică,
de om să nu-mi fie frică...

Frică doar de Dumnezeu și de îngerușul meu!

Tati

Nimeni nu-i zice pe nume –
lui doar „coco” i se spune.
„Coco”, „ursul” sau „arici”
(atunci când uită de brici).

Se trezește-n zori de zi
și se-apucă a citi!
Măi, nu-i vreme de citit,
ci treaba de potolit!

Că ai multe în ogradă
ce așteaptă să te vadă:

Coco și găinile,
să vii cu grăunțele.

Porumbelul s-a grăbit,
cu cocoșii a sosit.

Oaia strigă din coteț:
„Mie când îmi dai nutreț?”

Cuțu ar vrea un oscior –
te așteaptă cu mult dor.

(doar la pisică nu-i pasă:
doarme cu fetele-n casă!)

Sapa strigă-n magazie:
zice să o plimbi prin vie!

Roșiile nelegate
sunt pe tine supărate.

Ia găleată, ce-i lua,
și grăbește a uda!

Iar când totul ai sfârșit,
nu te pune la dormit!

Ia cuiul și meșterește
la căsuța din poveste!

Ia cuiul și scândurica,
că așteaptă păpușica!

Pân' ce-o fi de prânzișor,
tu la treabă să ai spor!

Până seara la chindie,
să iasă-o minunăție!

